

lerne, og dette maa jeg gøre en lille Bemærkning til. Der kan efter Forslaget anvendes en Disciplinærstraf paa 3 Gange 5 Dages Vand og Brød; efter Kommissionsforslaget skulde Straffen imidlertid ikke strække sig over mere end 5 Dage, og jeg vil indstændigt henstille til den højtærede Justitsminister, at man under Forhandlingerne søger at komme ned paa en Varighed af 5 Dage. Thi medens 5 Dage paa Vand og Brød kan være en udmærket lille Ferietur, er 3 Gange 5 Dage dog vist ikke ganske det samme. Jeg har ikke selv prøvet det, saa jeg kan ikke tale af Erfaring, men det forekommer mig dog at være en lovlig stor Disciplinærstraf.

Det, der bliver tilbage af Frihedsstraffene, er Hæfte, Fængsel og Tugthus. Kommissionen har jo foreslaaet, at ogsaa Tugthus skulde falde bort, men i Bemærkningerne hævder Ministeriet ganske rigtigt, at Straffen for et simpelt Tyveri ikke bør jævnstilles med eller benævnes paa samme Maade som Straffen for de groveste Forbrydelser. Det tror jeg, Ministeriet ubetinget har Ret i, og at det derfor er rigtigt, at der bliver flere Grader i Frihedsstraffene. Men i øvrigt maa det huskes, at Tugthus anvendes i forholdsvis faa Tilfælde. Det anvendes i følgende Tilfælde: for Handlinger, der tilsigter at berøve Kongen Livet (§ 117), for en Dommers Uretfærdighed (§ 148), for falsk Anklage (§ 166), for Pengefalsk, Vekselfalsk, Brandstiftelse, naar andres Liv derved udsættes for overhængende Fare, Misbrug af Personer af samme Køn til Usædelighed, Manddrab, Fosterdrab uden Kvindens Samtykke, Lemlæstelse, Hensættelse i hjælpeløs Tilstand, groft Tyveri samt groft, gentaget Røveri. Det er ikke særlig mange Tilfælde, og det er heldigvis ikke de mest almindelige Tilfælde, der her er Tale om, saa jeg kan sikkert sige, at Horsens Tugthus vil blive i høj Grad aflastet, hvilket jo i nogen Grad ødelægger Næringen i Horsens og formodentlig vil bedrøve det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen; men for dem, der kommer paa Kant med Samfundet, er det sikkert udmærket, at Tugthus ikke anvendes oftere end strengt nødvendigt. Paa den anden Side kan det være rigtigt, at der er en saadan streng Straf for de største, de mest graverende Forbrydelser. Tugthus kan idømmes paa Livstid eller paa Tid, ikke under 4 og ikke over

15 Aar; efter den nuværende Straffelov kan det idømmes paa mindst 2 Aar, højst 16 Aar. Alene det, at Tugthus ikke kan idømmes paa mindre end 4 Aar, vil bevirke, at der bliver i hvert Fald 2 Aargange, som glider ud af Tugthuset og over til andre Fængsler, og det vil jo gøre, at Tugthusstraf ikke bliver anvendt saa tit.

Fængsel idømmes fra 14 Dage til 8 Aar, i ganske enkelte Tilfælde 12 Aar; efter Forløbet af $\frac{2}{3}$ af Straffetiden, dog ikke under 9 Maaneder, kan Fangen løslades paa Prøve og er da under Tilsyn og kan indsættes igen, hvis han ikke arter sig vel. Denne Bestemmelse synes jeg er aldeles fortræffelig. Den gør det muligt for en Synder at komme paa ret Køl igen, og den er yderligere et Middel til at mildne Straffen, et Præg, som karakteriserer hele dette Straffelovforslag, og som jeg synes man stærkt maa paaskønne.

Hæfte idømmes normalt fra 7 Dage til 2 Aar og udstaaes i Arresthus i Enrum.

Dernæst kommer jeg til en Form for Fængsel, som ogsaa er indført ud fra et meget humant Hensyn, nemlig Ungdomsfængsel. Maa jeg straks sige, at jeg ikke forstaar, hvorfor man ikke kalder det „Ungdomshæfte“. Da man har fundet Ordet Hæfte og derved vil betegne en mildere Form af Fængsel, og da man med „Ungdomsfængsel“ vil betegne noget, der særlig er for Ungdommen og skal være til Opdragelse i Stedet for til Straf, synes jeg, det var rimeligere, at man kaldte det „Ungdomshæfte“. Ærede Medlemmer vil se i §§ 47—50, at Ungdomsfængsel kan idømmes fra 1 til 3 Aar og kan idømmes unge Mennesker mellem 16 og 21 Aar. I Kommissionens Motivering, Sp. 107—08, hedder det, at al Fængselsstraf „bør tilstræbe et pædagogisk Formaal“, og „opdragende og helbredende Foranstaltninger bør træde i Stedet for sædvanlig Straf i alle Tilfælde, hvor der er naturligt Grundlag herfor og det kan forenes med Retssikkerhedens Interesse“. Straffens Varighed retter sig efter den enkeltes Opførsel, og der kan paa forskellige Tidspunkter løslades paa Prøve. Det er, som De ser, en Slags moderne Højskoler, man vil indrette, og jeg tænker mig, at det ærede Medlem Hr. Moltesen skal være Inspektør for disse nye Højskoler ligesom for de andre. Det drejer sig her om, staar der udtrykkeligt, at Fangerne i denne Skole skal undervises